

Przedyskutujmy rolę kobiet w Kościele

Apostoł Paweł pisze w liście do Tymoteusza:

„Bo niewieście nie pozwalam uczyć, ani władzy mieć nad mężem, ale aby była w milczeniu.” (1 Tm. 2:12)

Dotąd byłem ortodoksyjnym wyznawcą tej nauki do Tymoteusza, opowiadając się za bezpośrednią interpretacją tego wersetu. Jednak ostatnie studium Słowa Bożego i Duch Święty naprowadził mnie na pewne rozważania, które prowadzą mnie do zapytania: czy nie doceniliśmy roli kobiet w głoszeniu Ewangelii?

Oto moja argumentacja:

1. Na kobiety wylany jest Duch Święty:

„I będzie w ostateczne dni, (mówi Bóg): Wyleję z Ducha mego na wszelkie ciało, a prorokować będą synowie wasi i córki wasze, a młodzieńcy wasi widzenia widzieć będą, a starcom waszym sny się śnić będą.” Dz. 2:17

Szczególnego znaczenia nabiera ten wers z perspektywy czasów w których żyjemy, gdzie przyjście Pańskie bliższe jest z każdym dniem.

2. Kobiety w Starym Testamencie odgrywają bardzo ważną, niemal centralną rolę w kongregacji:

„Wprzód szli śpiewacy, a za nimi grający na instrumentach, a

w pośrodku panienki bijąc w bębny.” Ps. 68:26

3. Rola kobiet w Synagodze żydowskiej:

- Prorokini Anna, (Łk. 2:36-37)

4. Rola świadectwa kobiet w Starym Testamencie:

- Sara, której źródłem radości staje się Izaak – wypełnienie obietnicy Pańskiej. Warto również pamiętać na słowa Pana Boga do Abrahama: „coćkolwiek rzecze Sara, usłuchaj głosu jej; boć w Izaaku nazwane będzie nasienie.” 1 Mż 21:12
- Prorokinie pojawiające się u Mojżesza:
  - „Tedy Maryja, prorokini, siostra Aaronowa, wzięła bęben w rękę swoją, a wyszły wszystkie niewiasty za nią z bębnami i muzyką.” 1 Mż. 15:20
- Debora, prorokinii do której po osąd udawał się cały naród Izraela (Sędziów 4:4-5)
- prorokinii Hulda, do której przychodzą po prorocstwo wielcy kapłani i której dane jest prorokować w imieniu Pana Boga Izraelskiego. (2 Królewska 22:14-15)
- Anna, matka wielkiego proroka Izraela, Samuela, modli się:

*“U Panam go wyprosiła”
(1 Sm. 1:20)*

5. Mielibyśmy powiedzieć

“Milczcie”, staliśmy się jak Faryzeusze do których Pan Jezus powiada:

„A on odpowiadając, rzekł im: Powiadam wam, jeźliby ci milczeli, wnet kamienie wołać będą.” Łk. 19:40

6. Czy milczeć może Duch, który poznał Pana? Jak obchodzi się Pan z kobietami – przykłady interakcji:

- Rozmowa z Samarytanką przy studni; (J. 4)
- Kobieta uzdrowiona w drodze do wskrzeszonej córki; nie mówi jej Pan Jezus cicho kobieto, bo tłum ludzi dookoła ciebie usłyszy. Używa jej świadectwa aby być może przywieść do zbawienia wielu świadków tego spotkania. Wręcz nakłania kobietę do publicznego wyznania swojego uczynku i zbawczej mocy, której doświadczyła. (Mk. 5:25-34)
- Kana Galilejska – matka; (J.2)

Nie odrzuca kobiet bynajmniej łaska Boża.

7. Nie sposób też nie wspomnieć o roli kobiet jako pierwszych, które ogłaszają po zmartwychwstaniu Pańskim Dobrą Nowinę Apostołom.

Co zatem z Tymoteuszem?

Sugeruję interpretację, że mowa o “nie-“ “-wieście” – tej, która nie zna wieści, Ewangelii zbawienia. Jest to oczywiście

językowy ewenement tłumaczenia, jednak poniżej postaram się przedstawić biblijne uzasadnienie ku takiej interpretacji.

Przytoczony w punkcie 1. werset z Dziejów mówi: “prorokować będą synowie wasi i córki wasze”. Ostateczne dni Apostoła to pierwsza część prorocstwa. W jego czasie wypełniać się musi prorokowanie synów, Adamów. Apostołowie i nauczyciele, odgrywają wiodącą rolę w prowadzeniu Kościoła – tak jak Jezus Chrystus jest głową, Królem i Panem na wieki. Druga część rozgrywa się w dalszych milleniach, acz już za czasów Apostolskich znaleźć oni muszą zaskoczeniem świadectwa wylewania Ducha na córki (dalsze studia w Dziejach).

Zatem słowa apostoła Pawła nakazujące kobiecie aby milczała przyrównać możemy do sytuacji w których Pan Jezus przykazywał uzdrowionym, aby nikomu o tym nie mówili, lecz oni rozgłaszali Jego imię i chwałę po wszelkiej okolicy.

Nie może się ukryć miasto położone na górze. Która poznała Pana, krzyczeć musi o Nim razem bijąc głośno w bębny!

Służba Pańska w Ewangelii należy do wszystkich dzieci Bożych, które mianował i powołał sam Chrystus.